

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
În America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Vorbă multă — sărăcie

Omul deschis la inimă, care nu poartă ascunzișuri întunecate în sufletul său, este de obicei și bun de vorbă. A vorbi bucuros cu oricine, a fi gata să dai un sfat, să spui un cuvânt îmbucurător pentru altul, a nu te uita la pierderea de timp, când prin cuvânt poți fi folositor cuiva, este un lucru bun. Și aceia cari sunt gata să ajute și să însenineze pe altul cu o vorbă bună, sunt de obicei oameni iubiți de toată lumea.

Cel întunecat și greu la vorbă, cei cu sufletul închis, cari de obicei au ce ascunde ori se gândesc numai la ei, sunt înconjurați de toată lumea și trăesc singuratici, ca pasă- rille nopții.

Totuș e nevoie să știm pune straje gurii și să ne înfrânăm limba, mai ales atunci, când vorba multă ne reține dela munca pe care trebuie să o săvârșim. Este vreme pentru vorbă — în vreme de odihnă, în sărbători, iarna când e mai puțin de lucru, în aceste restim- puri s'au născut poveștile, poeziile populare, snoavele, și până azi românul cuminte — băr- bați ca și femei — își luminează viața cu po- veștile și snoavele în vremea slobodă, la șe- zători, la hori, sau sărbătorile la porțiță.

În zilele lucrătoare, vorba multă-i sărăcie. Nu este sat românesc, în care să nu fie băr- bați și mai ales femei cunoscuți prin faptul, că nu muncesc bucuros, dar de gură sunt neîntrecuți. Veșnic știu o istorie nouă, ade- seori minciuni, despre unul ori altul din sat, și le poartă de pe-o uliță pe alta. De obicei se feresc de lucru, ori dacă intră la lucru la cineva, mai mult stau răzimați în coada sapei și spun verzi și uscate, decât muncesc. Așa că nime nu-i chiamă bucuros la muncă.

Dacă cercetezi, ce-i la ei acasă, abla afli cenușă în vatră, deși guralivii aceștia sunt mândri de mama focului.

Vorba multă-i sărăcie, spune o veche zi- cătoare românească. Și nici nu poate fi altfel. Munca harnică e însoțită de cântec, nu de vorbă. În cântec te pierzi, dar mâinile-ți umblă, și nici nu simți așa de tare povara muncii. Pe când cel limbut până-și spune povestea, se oprește dela lucru și-l face-și pe alții să se oprească să-l asculte.

Dumnezeu să ne mai înțeleagă! Mai de mult era vreme destulă și pentru muncă și pentru vorbă. Azi, deși lumea zice că e mai înaintată, munca ne prinde tot mai mult în cleștele sale aspre, și cine nu știe prețui vremea, ajunge muritor de foame. Chiar cel care folosește toată clipa, o duce greu. Cum se pare că multă vreme va fi încă așa, e de lipsă să ne obișnuim nu numai noi, ci să-i învățăm și pe copiii noștri, să folosească bine timpul.

Ion Agârbiceanu

Noutăți politice din țară și străinătate

Parlamentul votează noua lege a conversiunii — Dl Iunian iese din partid — Guvernul nu primește învoiala dela Geneva — Dl Mihalache aduce pe dl Titulescu de ministru de externe — Punerea la loc a consiliilor comu- nale și județene date la o parte de guvernul trecut — Cameră agricolă pentru Ardeal — Închiderea parlamentului — Mutarea capitalei de județ la Blaj — Guvernul Gömbös vrea să schimbe granițele — Tulburări în Croația — Litvinov la Moscova — Goluri și în visteria Franței

În cele din urmă, după o zoală de o vară și o toamnă, Parlamentul a vo- tat noua lege a conversiunii, prin care legea lui Argetoianu din Aprilie — se suspendă, adică i-se ia puterea, pe un an și jumătate. La cameră lucrul a mers destul de greu, fiindcă împotriva noiei legi a votat nu numai întreaga opoziție, ci și o parte dintre deputații partidului național-țărănesc, în frunte cu dl Iunian, care la fel cu doctorul Lupu a început să propovăduiască, resta- bilizarea, adică un fel de inflație. — De aceea se și vorbește că dl Iunian, dimpreună cu câțiva prieteni ai săi ar eși din partidul guvernului și s'ar da cu lupii și gogiștii. Poate pe numărul viitor să putem da acest lucru ca un fapt împlinit.

La începutul săptămânii trecute țara a primit cu multă bucurie vestea că, la Geneva, domnii Madgearu și Lugo- janu au încheiat o învoială cu oamenii de bani ai Societății Națiunilor. Dar bucuria n'a ținut mult, căci guvernul nostru n'a primit condițiile experților crezând că se aduce o știrbire cinstei țării, prin controlul pe care îl cer stră- inii. Poate, în cele din urmă, tot se va putea ajunge la un înțeles, mai ales după ce dl Madgearu se va reîntoarce la București și va vorbi lucrurile gură în gură cu membrii guvernului.

Dl Mihalache ministrul de interne a plecat în străinătate, chipurile pentru a-și vedea de sănătate, la băi. Dar, în loc să apuce spre băi, s'a îndreptat spre Londra, unde s'a întâlnit cu dl Titulescu, și după ce au stat de vorbă,

a făcut ca dlui Titulescu să-i treacă supărarea — după cum de altfel ne și arătam noi nădejdea în numărul trecut al foii. Mai mult chiar, domnul Titulescu a primit să fie ministru de externe în guvernul dlui Vaida. Dânsul a și pornit spre casă, oprindu-se în drum la Paris, unde l-a căutat pe dl Herriot, primul ministru francez, cu care a avut unele lucruri de vorbit. Gazetarilor cari îl așteptau le-a răspuns că, da, a primit să conducă ministerul de externe al României. — Să dea Dumnezeu să fie într'un ceas cu noroc și să poată munci alături de dl Vaida, iar nu cumva să ne pomenim cu o prietenie ca între mătă și câne, ori că dl Titulescu să fie un fel de cui a lui Pepelea în casă străină.

Marti ministerul de interne a pus la loc în orașe și județe *consiliile comu- nale și județene*, cari au fost delaturate pe nedreptul de către guvernul trecut. În chipul acesta se repară o nedrep- tate. Bine ar fi fost, să fi putut face acelaș lucru și pe sate, cel puțin la noi în Ardeal, căci nu se mai învrăjbeau oamenii cu alegeri și se mai cruțau și banii cei scumpi.

De curând s'a votat o lege prin care se fac *Camere agricole regionale*. Astfel la Oluj acum și-a ținut sfatul de deschidere Camera agricolă a Ardea- lului, sub președenția dlui ministru Mihail Șerban. Ea va lua într'adevăr ființă la 22 Octomvrie, când M. S. Re- gele va merge la Cluj ca să viziteze expoziția de vinuri, poame și legume din Ardeal.

Luni după masă dl Vaida a cetit atât în Camera cât și în Senat scrisoarea de *închidere a Parlamentului*. Deputații și senatorii au și plecat pe la vetrele lor și datoria le-ar fi să-și caute alegătorii și să le spună ce-au lucrat în Casa Țării trei luni și jumătate.

Sâmbătă, 8 Octomvrie, a fost o zi de bucurie pentru blăjeni. Ei au aflat vestea, că la Ministerul de interne s'a iscălit ordinul pentru *strămutarea capitalei județului Târnava-Mică dela Dicioșânsmărtin la Blaj*, la Dicioșânsmărtin urmând să se mute armata. Cetățenii Blajului au și ieșit la gară întru întâmpinarea dlui ministru *Dr. Ioan Pop* din Alba-Iulia și i-au mulțumit — prin glasul dlui primar Leon Maior — pentru că a făcut ca legea să fie lege și în faptă, nu numai pe hârtie. Dl Pop a spus, că a dat ordin ca până la 1 Noemvrie capitala de județ să fie mutată la Blaj.

În ziua următoare, Dumineca, consiliul comunal din Blaj s'a prezentat la locuința dlui ministru *Dr. Ioan Coltor*, unde dl Coltor a arătat cum s'au găsit și banii de lipsă pentru strămutare (750,000 Lei). I-a mulțumit în numele consilierilor dl Dr. Coriolan Suciu, exprimându-și dorința ca ceea ce a hotărât ministerul, să ducă cât mai repede la îndeplinire dl prefect Dr. Ilarie Holom.

Dl ministru Coltor a asigurat că acum dl Holom este cu trup cu suflet pentru mutarea capitalei la Blaj. — Blăjenii cu toate acestea, fiind pățiți, așteaptă să vază faptele, mai ales că se știe că dela Dicioșânsmărtin au și plecat câțiva contrari la București, pentru că să bage bețe în roate, să facă să se strice ce s'a hotărât. Urma va alege cine va fi mai tare, doi miniștri ai guvernului, sau câteva neamuri ale celor dela Ierusalim. Știm că dl Maniu e pentru mutarea capitalei la Blaj și credem că nu se va abate dela hotărârea Dsale de dragul nimănui.

În *Ungaria* guvernul Gömbös nu se astâmpără. El se arată tot mai bătaios și spune că vrea să facă să se schimbe și granițele României, stabilite prin tratatul dela Trianon. Noi să ne avem armata puternică, ca la caz de nevoie să le mai putem pune odată piciorul pe gât, și atunci putem să-i lăsăm să tot zbere că le trebuie iară Ungaria lui Ștefan cel Sfânt al lor.

În *Croația* au fost iarăși uneltiri contra guvernului. Mai mulți dintre fruntașii croați au fost prinși. Înzădar, că cu baioneta poți apăra țara, dar n'o poți cârmui.

Reprezentantul Rusiei la Geneva, dl *Litvinov* s'a reîntors la Moscova, unde se pare că s'mari neînțelegeri între bolșevici. Pe când scriem acestea, se vestește la radio că vre-o 20 de fruntași bolșevici au fost scoși din partid. Se crede că ofițerimea din armata roșie ar vrea să delătore dela cârmă pe *Stalin* și să pună în locul lui pe ministrul de războiu *Voroșiloff*.

Sărăcia se simte și în *Franța* cea bogată. Din Paris se vestește că în anul aceasta bugetul Franței va avea o lipsă (deficit) de vre-o 12 miliarde și că nu vor putea să facă, să scază această lipsă, decât mai tăind și ei din plățile slujbașilor statului. În sfârșit i-a ajuns rândul și pe Francezi, căci slujbașii români de mult știu ce-s acelea curbe de sacrificiu, ba au făcut cunoștința și cu răbdările prăjite.

Cor.

Preces ciudat. Se spune că unui judecător care ne-a iertat o pedeapsă trebuie să-l fim recunoscători. Dar cu ce drept ne iartă judecătorul dacă noi nu cerem iertarea. Are el acest drept? Așa se întreabă un om din America, care, fiind condamnat la moarte, a fost iertat. El spune că judecătorii n'au avut acest drept — fără voia lui. Și deaceia i-a dat în judecată.

Spicul grâului și rodul viței

Natura e a lui Dumnezeu. El a creat-o, ca în ea, să-și poată descoperi frumusețea desăvârșită și atotputernicia; de aceea trebuie ca și natura să-i servească Lui. Omul, regele făpturilor, a fost făcut pentru a sfinți și a pune aceasta natură întru mărirea lui Dumnezeu. Însă în urma căderii lui, a rămas blestemul păcatului și asupra naturii într'atâta, încât toate făpturile au așteptat răscumpărarea Fiul lui Dumnezeu îmbrăcându-se în natura omenească și colaborându-se pe pământ, a ridicat blestemul dumnezeesc, și dimpreună cu sufletul a ridicat și a sfințit toată natura. A venit pe pământ la fel unui călător sărac, unui străin și cerșitor, și natura totuși l-a recunoscut de Domnul Său, slujindu-i cu supunere desăvârșită. Vântul primejdios de pe mare s'a supus cuvântului Lui; apa s'a întărit ca o piatră sub sfintele lui picioare; peștii așteptau semnul și dorința Lui; materiile naturale s'au transformat, s'au înmulțit.

Cea dintâi sfințire a naturii a fost într'aceea că s'a eliberat de sub legile proprii și a fost folosită de mijloc întru salvarea minunilor lui Isus. Aceasta a fost cea mai mare sfințire a naturii, de-a sluji Domnului și de-a satisface dorințele și lipsurile omenirii. Oaia și-a dat lâna, iar inul pânza, ca să îmbrace trupul sfânt al dulcelui Isus; câmpiile și grădinile l-au hrănit cu fructele lor; apa și vinul i-au astâmpărat setea, uleiul și aromatele i-au îngrijit și înviorat trupul, și mânzul unei măgărițe l-a purtat pe spate. Finicii i-au îm-

Foița „UNIRII POPORULUI”

Cântec în cinstea Sfintei Cruci

Te salut, o Sfântă Cruce,
A noastră nădejde dulce,
Pe tine a murit Hristos
Pentru omul păcătos.

Tu ești lemn din pomul Vieții
Ce-ai înfrânt puterea morții
Prin tine ni s'a deschis
Raiul ce ne-a fost închis.

Fii slăvită, Cruce Sfântă,
Iadul nu ne mai încântă.
Când din rodul tău mâncăm,
De păcat ne desgustăm.

Sfântă Cruce, prea iubită,
De mulți ești disprețuită,
Dar noi vrem să te iubim
Și în veci să te cinștim.

Noi jurăm, o Cruce dragă,
Să luptăm o viață întreagă,
Pentru cinstea ta dorim,
Ca martiri noi să murim.

Omul dacă te iubește
De păcat se mântuește,
Cruce Sfântă, ne'nchinăm
Înainte ta cădem.

Pe Calvar cu greutate
Te-a purtat Hristos pe spate,
Pentru-al nostru greu păcat
Sub povara-ți a picat.

Pentru-a noastră răutate
Meritam numai dreptate,
Dar Hristos ne-a izbăvit,
Prin tine ne-a mântuit.

Sfântă Cruce, prea mărită,
Din belșug ai fost stropită
De sângele lui Hristos
Ce din trupu-i i s'a stors

Sfântă Cruce prea slăvită,
De Hristos ai fost sfințită,
Când pe tine a murit
Cu trei cuie răstignit.

De-atunci ești semn de îndurere
De izbândă, de scăpare.
Sfântă Cruce, te salut
Și mă pun sub al tău scut.

Tu ești steagul fericirii,
Tu ești arma mântuirii,
Sfântă Cruce, te iubesc,
Lângă tine mă lipesc.

Iar în ceasul cel din urmă,
Când al vieții fir se curmă,
Sfântă Cruce, am un dor,
Lângă tine vreau să mor.

Și când trupu'n nesimțire
Va fi pus spre putrezire,
Străja fii l'al meu mormânt,
Cât voi zace în pământ.

Iar în ziua judecății,
Ziua mare a dreptății,
Când pe cer voi apărea,
Vreau să fiu la dreapta ta.

P. I. Tălmăcel

Cositele Berenicei

(Poveste italiană)

Stelele, frumoasele stele, cari strălucesc cu atâta splendoare pe cerul senin al nopții, au și ele istoria și legendele lor. Istoria lor o povestesc astronomii cu calculări, telescoape și prin cărți; legendele lor le povestesc poezii cu peana lor măiastră. Câte, câte legende n'au și stelele! Legende ciudate și fioroase, imaginate (închipuite) și copilărești; dar aceea a poveștii cu părul Berenicei e totuși cea mai frumoasă, fiindcă nu e numai o întâmplare minunată, ci și o poveste adevărată. Aceasta întâmplare vreau să v'o povestesc și eu.

Dacă priviți spre cer, într'o noapte instelată dintre Februarie și Decemvrie, între constelația lui Artur și aceea a Leului, spre Sud dela „Inima lui Carol al II-lea”, veți vedea un grup de steluțe licăritoare, pe cari astronomii le numesc „Cositele Berenicei”. Acest grup

podobit drumul, făcându-i umbră și răcoare, lemnele și fierul i-au slujit de mijloace la minunata jertfă a Crucii! Nici aurul nu a voit să rămână fără a-l servi pe Domnul, deși Isus nu a râvnit de loc după dânsul, ci a plătit cu el dajdie pentru sine și pentru Petru.

Înălțarea cea mai mare a naturii e, că poartă îndurările milei dumnezeiești. Apa a luat-o pentru materia Botezului, ulei și mir pentru taina sfântului Mir, a maslului, Isus a declarat-o de materie a sacramentelor iar pâine și vin, pentru cea mai mare taină-taina Sfintei Euharistii.

Pentru cea mai sublimă slujbă, Domnul și-a ales spicul grâului și rodul viței; ridicându-le deasupra tuturor materiilor, dându-le cea mai mare cinste, împodobindu-le par'că cu o coroană regească. Apa, uleiul și mirul în sacramente nu se preschimbă, rămân ceea ce au fost, dar sfășindu-se produc efectul sacramentelor. Pâinea și vinul însă, în sfântul sacrament al Euharistiei, se prefac cu totul în sfânt trupul și sângele Domnului, așa că ele numai la părere rămân pâine și vin, de fapt sunt însă trup și sânge. Da, pâinea și vinul consacrat se prefac realmente în trupul și în sângele Domnului. În felul acesta nu poartă numai darul Domnului ci țin locul Domnului prin cea mai desăvârșită unire. Zilnic se aduc pe altare, unde cu ele și prin ele să săvârșește cel mai minunat mister.

S'ar fi putut oare ca Isus să-și aleagă altceva pentru trupul și sângele său, decât pâine și vin, cele mai principale alimente pentru om, care reprezintă interiorul și sângele pământului? Mai nobile plante pământul nu poate produce decât spicul auriu al grâului și fructul dulce al viței, cari se pregătesc în arșița soarelui. Sunt nobile și peste tot foarte productive; dar tot odată sunt umilite, ca tot ceea ce e cu adevărat nobil. Cu umilință se încovoie și se apleacă în urma greutăților produsului bogat, fără ca să fie împodobite cu dife-

rite culori pestrițe. S'ar putea oare ceva mai potrivit pentru jertfa Domnului, decât spicul grâului, a cărui grăunte se sdobesc, și rodul viței, a cărei boambe se presează și tescuesc, la fel Domnului, care a fost sdorbit crud prin suferințele sale? Trupul misterios al lui Isus ni-l reprezintă foarte bine pâinea și vinul, care prin formarea lor se aseamănă cu creștinismul format prin dragoste. — »Eu sunt pâinea vieții — eu sunt adevărata viță«.

Trebue să le ținem de sfinte și de vrednice de cinste pe aceste daruri nobile, căci nu sunt numai daruri spre a ne hrăni trupul ci și sufletul. Pâinea și vinul îl luăm ca merinde pentru viața cea veșnică.

Cine e pătruns de sublimitatea sfintei Euharistii, se gândește, ca să nu aducă la masa Domnului decât pâine și vin curat. Va înțelege și aceea, de ce capete încoronate au ținut de cea mai mare cinste să pregătească singure darurile pentru sfânta jertfă. Să ne bucurăm și noi, dacă putem aduce la masa Domnului aceste sfinte daruri, produse în urma muncii noastre.

Șerban Filon Găneșteanu

Daruri însemnate

pentru biserica „Sf. Uniri” dela Cib

Ne ținem de plăcută datorie, ea să aducem și pe această cale, călduroasele noastre mulțumite, celorce s'au ostentit întru colectarea ajutoarelor, precum și celorce au jertfit dintr'al lor, pentru înzestrarea și împodobirea noului locaș dumnezeesc, din Cib-sat.

Dela ultima publicație a donațiilor („U. P.” Nr. 6 — 1929 pag. 3—4) mai înregistrăm cu adâncă mulțumită următoarele: De laudă este dl *Silviu Popovici* controlor de tren la C. F. R. din Cluj, cu soția *Ana Letitia*, cari au colectat între personalul cheferist din garile Cluj, Teiuș, Turda, Dej ect. contribuind și dlor cu majoritatea prețului, plătiind clopotul mijlociu, în greutate de 80 Kgr. — Sf. Sa păr.

canonic dela Lugoj dr. Ioan I. Marianescu, procurând clopotul mic de 40 Kgr. (Pe cel mare procurându-l subsemnatul, ca preot local, 130 Kgr., ca laudă și mulțumită bunului Dumnezeu, pentru ajungerea scopului, — întru umilință și smerenie oferit!) — *Di notar Vasile Metehan din Almașul-mare*, a procurat toaca de oțel dela fabricile Reșița, (o toacă poate fără asemănare, 2 m. lungime și 30 cm. lățime) donată în numele scumpilor Dsale fii: *Viorel și Flaviu, Di Ioan Crișan din Teiuș* a dăruit un frumos clopoțel cu 4 brațe pentru altar.

Credincioșii Petru și Ana Olea au procurat o cădelniță nouă. *Dșoara Elena Popovici din Geoagiu de jos*, a dăruit o față albă de altar; *Elisabeta Țit din loc*, a dăruit un stihar nou procurat cu bani din slujit, *dna Elena Moga din Turda* a dăruit un minunat stihar cusut în motive românești, lucrat în albastru, potrivit cu cele două rânduri de odăjdii albastre. *Dșoara Adelina Coman din Ighiu*, alt stihar, tot în motive românești, în culoare roșie (bordo), potrivit cu odăjdiile de această culoare. *Dna Maria Roșu din Geoagiu de jos*, a lucrat, cu propriile mâini, doi frumoși prapori în motive românești, cu rude, ornei, complet gata.

De laudă este donația *dlui Iuliu V. Albini cu dna Elena din Zlatna*, procurându-le două prea frumoase teșnice de piatră, lucrate artistic la Școala de arte și meserii din Zlatna. Sunt de tot impozante înaintea altarului, înalte de 2 metri și jumătate, cu faclii de 2 Kgr. bucata și în culoarea naturală.

Asemeni călduroase mulțumiri aducem *Reverendului Domn Ioan Stanciu teolog în Roma*, care mereu ne înzestrează cu multe lucruri scumpe! Ne-a trimis o frumoasă cruce pentru masa altarului îmbrăcată în mozaic și în formă de picturi cu vederi din Roma, *Bazilica sf. Setru*, a sf. Ioan ect. în înălțime de 45 cm., apoi o altă cruce cu sf. moaște dela 6 sfinți, între care și sf. Francisc de Asisi marele făcător de minuni. Apoi încă 4 medaloane cu sf. relicvii, între care și dela sf. Vasile cel mare și Ioan Gură de aur. Mai a-

mie de stele, veacuri dearândul nu a avut un nume; erau nebotezate ca și păgânii, fără pereclă ca și salbaticii.

Regele Ptolomeu Filadelful avea o fată cu numele Berenice, care era o principesă vrednică de a fi admirată, așa era de frumoasă și de milostivă, încât supușii Regelui așteptau cu nerăbdare să o aibă de Regină a lor. Frumsețea și farmecul ei nu consta numai în obrajii ei, cari păreau doi crini crescuți din zăpadă, aici numai în buzele ei roșii și mititele cu un colan de perle drept dinți, sau numai în talia și ținuta ei gingașă, înaltă și regală, cari îți impuneau respect, ci și în părul ei, părul ei blond ca aurul spicului de grâu copt, atât de des și bogat, încât, dacă apărea undeva cu părul despletit, părea o Regină îmbrăcată într-o mantie aurită. Părul Berenicei era vestit în întreg Regatul. Când principesa apărea în mijlocul poporului cu părul ei, care cobora în valuri până la călcăie, mulțimea o privea cu mirare, ca și cum ar fi apărut în fața ei o minune.

Deodată însă a sosit o zi, când tobele și trîmbițele au început să sune cu putere. Cese întâmplase? Regele chema la arme pe supușii săi, pentru a apăra țara împotriva dușmanilor ei din Siria. Logodnicul Berenicei încă a trebuit să iee platoșa, să pună mâna pe lance și scut, și să-și pună viața în primejdie, plecând pe câmpul de luptă.

Principesa cea bălăe plângea cu lacrimi,

implorându-l să rămână acasă și să nu meargă în luptă, pentru a muri, sau a ajunge prizonier în mâinile barbarilor — și a stropit cu lacrimi părul ei auriu.

— Nu, nu, nu rămân, — îi răspunse logodnicul ei, — patria noastră e cutropită de dușmanii cari înaintază; trebue să merg eu în fruntea ostirii, dând astfel un exemplu viu de curaj și iubire de patrie. Plânge mama, plâng frații mei și vei plânge și tu, scumpa mea Berenice, dar lasă-mă să plec.

Berenice l-a jelit câțva timp, dar mai mult n'a mai plâns, ci a mers și ea în fruntea poporului, pentru a saluta acum pe principele, care pleca la războiu. După aceea a intrat în templu și oprindu-se în fața altarului, a făcut aceasta promisiune solemnă:

— O, preabunule Dumnezeu, care ocăr-muești și stăpânești faptele oamenilor, dacă va scăpa din acest războiu logodnicul meu și țara mea va rămânea învingătoare, eu voi jertfi pe altarul Tău părul meu auriu!

Oastea Regelui Ptolomeu, fiind bine înarmată cu lănci și scuturi, platoșe și spade, a plecat la războiu și a avut lupte atât de crâncene și de îndârjite, încât dușmanul a fost înfrânt și sdorbit cu totul, iar puținii oameni, cari au mai rămas în viață, abia au putut scăpa cu fuga. Câmpul de luptă părea un lac de sânge...

Principele se întorcea acum spre casă, aducând cu sine o mulțime de arme, cai și trofee luate dela inamic.

În dimineața zilei în care oastea Regelui Ptolomeu intra în Capitală în fruntea ostirei biruitoare, Berenice, — conform promisiunii, — urmată de damele de onoare, de valeți și de sclavi, a intrat în templu, și-a tăiat părul ei frumos și l-a depus pe altar, zicând:

— Îți mulțumesc Ție, Zeule, că ai scăpat pe logodnicul meu și patria mea, — iată darul făgăduit, care era cea mai mândră podoabă a frumseții mele.

Cosițele acelea de păr, cari părsau două salbe de aur, le-a depus pe masa altarului, iar afară poporul striga cu bucurie, aclamând pe învingători.

În ziua următoare însă, când marele preot a intrat în templu și s'a apropiat de altar, a văzut cu multă mirare, că părul acesta a dispărut. Orice încercare de-a-l afla a rămas zădarnică; frumoasele cosițe de aur nu mai erau...

Accasta întâmplare trecu repede din gură în gură și ajunse și la urechile Regelui, Reginei și a poporului, care s'a grăbit spre templu, spre a se încredința de aceasta întâmplare ciudată.

Deodată o mînie mare cuprinsc inima Suveranului, care acuza pe preoți de aceasta nelegiuire și voia să le dea cea mai grea pedeapsă. Erau ridicate deja și furcile de spânzurătoare, când deodată și-a făcut loc printre mulțime astronomul Conone, un bătrân venerabil și de omenie, pe care poporul îl cinstea

mintim și prețioasele: o linguriță pentru cuminecat și o copie, din metal scump!

Proprietarii: *Petru Bunea cu soția Maria din Almașul-mare — Brădet*, ne-au procurat un frumos policandru, iară ginerele dlor, *dl învățător Ioan D. Ioan cu soția cu soția Elena*, două icoane mari: Isus și Maria, de-o parte și de alta a ușii Învierii.

Biserica noastră din Zlatina, prin parohul local p. Iosif Bogdan; un rând de odăjdii negre și 2 feșnicuțe de aramă pentru masa altarului. — *David Jurca din Bucium-Iabita* un Strajaic nou, surorile Maria și Ana Iancu dia loc, un Penticostar mic.

Da notat este, că între donatori sunt și oarecâți frați ortodocși! Este și aceasta o puternică dovadă, — ca altele multe, — despre felul cum iubește și ține poporul românesc la Biserica unită, ea la adevărata lui Mamă! Da, pentru că această Mamă, — Roma bătrână — ne-a născut, legănat și crescut: ca *Neam și Credință!*

Dela Roma ne tragem ca obârșie de Popor Românesc, și tot de aici am primit și lumina credinței celei adevărate, prin trimisul (misionarul) Papei dela Roma, Sf. Nichita, episcopul dela Remezia, Apostolul nostru al Românilor!

O mare greșală au făcut frații dela Sibiu, când s'au năpustit cu atâta urgie asupra bisericii și credincioșilor uniți de aici în 1924, — căci dacă glasul Bisericii noastre ar înceta, — atunci pietrele vor grăi!

Noi tuturor binefăcătorilor și donatorilor, indiferent de confesiune, le împărtășim de-o potrivă, caldele noastre mulțumiri și rugăm pe Atotputernicul Dumnezeu, ca să le răsplătească jertfele, însutit și înmiit.

Darul Domnului nostru Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea sfântului Spirit, să fie cu toți cei ce iubesc podoaba căsiei Sale!

Sabin Olea
preot-presed.

ca pe un sfânt. El a mers în fața Regelui și i-a zis: „Maiestate, preoții nu sunt vinovați de aceasta dispariție ciudată. Eu trebuie să aflu cosițele Berenicei“.

— Unde sunt? unde sunt? — întreabă Regele.

— Frica Ta, credincioasă promisiunii solemne făcută zeilor, și-a tăiat cosițele și le-a adus ca jertfă de mulțumită, pentru sfârșitul bun al acestui război. Cosițele acestea blonde au trecut de pe pământ la cer, unde lucesc acuma, fiind prefăcute în stele și vor luci în totdeauna deasupra supușilor tăi.

Astfel le grăi astronomul, arătând Regelui și poporului un grup tremurător de steluțe, ne mai văzute până atunci.

— Cosițele Berenicei! — strigară cu toții.

* * *

Din ziua aceea grupa aceea de stele, nebotizată de atâta timp, a primit numele acesta și îl are și acum.

Preoții n'au fost osândiți, iar noul Rege era mândru că numele soției lui va figura printre stele și poporul aclama cu însufiețire aceasta minune.

Mai vesel dintre toți a fost bătrânul astronom, căci el a săvârșit o faptă bună și a introdus în cartea astrilor între alte figuri, o nouă configurație astronomică.

Aceasta e povestea, care spune adevărul din istoria cosițelor frumoasei Berenice, mica dar grațioasă constelațiune a cerului nostru azuriu.

Din italienește de Valeriu Crișan — Șercaia

Cinstitorii Sfintei Cruci

Procesiunea sfântă care se obișnuiește să se facă în fiecare an în ziua de 14 Septembrie — Ziua Crucii — la icoana Sfintei Maice a Domnului, situată într-o mică capelă pe marginea drumului județean, ce duce dela Dumbrăveni — Hundorf spre Tg. Mureș, s'a făcut și în acest an cu o mare căldură sufletească, sub conducerea neobositului părinte George Simu protopop în Dumbrăveni, însoțit de mai mulți preoți și anume: p. George Simu jun. preot în Dumbrăveni, Emil Petri preot în Hundorf, Lazar Lupu preot în Ernea și Ioan Păcurariu preot în Noul Săsesc. O parte dintre preoți au venit în procesiune până la biserica gr-cat. în Dumbrăveni, de unde apoi, la ora 1 d. m. au plecat cu toții spre „Hula Hundorfului“, la crucea cu icoana Maicii. Preacurate, unde, ajungând, s'a făcut sfințirea apei, sfântul Maslu și parastas. În tot cursul procesiunii a cântat corul bisericii gr-cat. din Dumbrăveni, instruit de p. George Simu preotul local. După sfințirea apei și înainte de săvârșirea sfântului Maslu, părintele protopop, George Simu a ținut o pătrunzătoare cuvântare, purcând din cuvintele Scripturii: „De unde ești Tu?“ — sf. Ioan XIX-6 — cuvântare care a isbutit să scoată lacrimi din ochii tuturor cinstitorilor și care a durat mai bine de o oră. Numărul celor prezenți a fost cu adevărat peste 1.000 — una mie — dintre cari, o parte nu s'au pregătit să facă drumul de peste 30 km., ca să meargă să adoreze chipul Preacuratei și crucea iubitelui Ei fiu. Binecuvinteze cerul pe toți adoratorii sfintei cruci.

Ioan S. Păcurariu
preotul gr-cat. al Noului Săsesc

Dela Congregația „Sf. Maria“ Blaj

Subsemnata superioară provincială a Congregației de Surori „Sf. Maria“ — Blaj, roagă pe M. On. Preoți, cari îndrumă tinere spre Congregația susnumită, să binevoiască a ține seama de următorul lucru:

Pentru viața călugărească se recere nu numai o sănătate sufletească ci și trupească. Pentru că să fie sigură Congregația că nu primește în sânul său decât membre sănătoase complet, s'a hotărât ca în viitor să nu primească nici o fată, fără o dovadă, că sângele îi este negativ, și fără o consultație temeinică la raze.

Însă, pentru o siguranță și mai mare, Congregația dorește, ca atât analiza sângelui, precum și examinarea la raze, să se facă la Clinica Universității din Cluj.

Deci, orice fată, care ar dori să intre în Congregația surorilor „Sf. Maria“ — Blaj, primul drum să-i fie spre Cluj, la clinica medicală, unde caută pe Dl Dr. Gavrilă docent universitar, cu care medic Superioara Congregației a luat deja contact în această privință; să-i comunice atât, că dorește să intre în congregația Surorilor „Sf. Maria“ — Blaj. Pe urmă Dl Dr. Gavrilă va face tot ce trebuie, trimițând dânsul direct rezultatul Congregației, iar aceasta va aviza respectiva fată, dacă din punct de vedere sanitar poate fi primită, sau nu.

Intru cât analiza sângelui, nu se face decât de două ori pe săptămână: Luni și Joi, e lucru natural, ca fata respectivă, în una din aceste două zile (Luni sau Joi) să fie în Cluj, la Clinica Medicală.

Fără certificatele acestea, semnate de dl Dr. Gavrilă docent universitar înzadar ar face orice drum până la Blaj.

Sora M. Febronla Mureșlanu
Superioară Provincială

Cuvânt părintesc către fiii sufletești

Iubiții mei fii,

V'ați depărtat de scumpul vostru sat. Gândul de a munci și a agonisi pentru voi și copiii voștri celea de lipsă v'au dus departe. Ați plecat din locul nașterii și a copilăriei voastre deși multe amintiri vă leagă de satul vostru. Căci aici v'a lăptat și crescut maica voastră, carea pe brațele ei alintându-vă v'a învățat vorba ei, — loc atât de drag inimii și sufletului vostru, unde la unul ori altul îi trăsese, ori doară altora le dorm somnul lin părinții mutați la fericitoarea odihnă. Când acestea vă leagă de satul vostru — locul nașterii — înțeleg dragostea și alipirea ce o aveți față de el. Și deși ați plecat de acasă nu sunteți străini în locul unde v'ați depărtat căci pământul pe care stați și trăiți e al țării noastre tot atât de drag și scump inimii și sufletului vostru ca și locul satului vostru unde v'ați născut și ați văzut lumina zilei. — Și aceasta legătură mă face și pe mine, părintele vostru sufleteș, să mă gândesc mereu la voi cei depărtați și să știți, că în biserica satului vostru rugăciuni fierbinți și slujbe sfinte se înalță zilnic la tronul cereșc pentru cei de acasă și pentru voi credincioși fiii mei cei mai depărtați.

Deși trupește sunteți despărțiți de noi, totuși sufletește sunteți uniți cu noi, căci și voi sunteți fiii parohiei mele și cu toate că trăiți împrăștiați printre frații noștri de acelaș sânge și aceeaș limbă, nici pe voi nu v'au uit și vă cuprind în rugăciunile mele, știindu-vă și ținându-vă de fii buni, cum ați fost și acasă, socotindu-vă ca niște apărători și răspânditori ai credinței noastre celei adevărate, cu un cuvânt gândesc la voi ca la niște buni creștini și fii sufletești ai mei.

Fiii mei scumpi și preaiubiți! Faptul, că puteți purta greul vieții în zilele grele de acum, datorită-i rugăciunilor bisericilor noastre și credinței voastre, dar că truda voastră nu-i zădarnică, atribuiți înainte de toate acest lucru lui Dumnezeu, care vă împărtășește de darul și ajutorul său dumnezeesc, bine știind voi că fără ajutorul lui Dumnezeu ar fi zădarnică orice trudă, osteneală și silință.

Ca părintele sufleteș și preotul satului vostru, vă atrag luarea aminte să fiți tari în credință, neuitând de Dumnezeu și neuitând nici de sufletul vostru, căci precum trupul cu care și pentru care osteniți a câștiga celea trebuincioase vieții omenești, are lipsă de hrană și îmbrăcăminte, întocmai așa dar cu atât mai vărtos sufletul, care dă viață trupului, încă are lipsă de hrana trebuincioasă, care este Cuvântul evanghelic, dar mai pe sus de toate, sf. Cuminecătură (trupul și sângele Domnului nostru Isus Hristos) și de îmbrăcarea lui cu virtuți alese. Drept aceea, împărtășiți-vă cât mai des cu aceasta sfântă Taină, descătușându-vă mai înainte de păcate prin sf. taină a Mărturisirii. Ve-ți putea face aceasta cu atât mai ușor cercetând sfânta noastră Biserică; smulgându-vă din viața sgomotoasă a vieții baremi în Dumineci și sărbători — dacă în zilele comune lucrul nu vă îngăduie — unde mergând să dați mulțumită lui Dumnezeu pentru hărnicia din zilele săptămânii trecute și să-i cereți ajutorul pentru vremea ce vă stă înainte. — Înviți sufletește să începeți săptămâna ce vine. — Lăudați dar și măriți pe Dumnezeu. — Așa cu Domnul Dumnezeu trăind, la El gândind veți munci cu drag, răzbind greul vieții și darul și ajutorul lui Dumnezeu zilnic se va îmbogăți întru voi. Vă rog, frații și fiii mei sufletești, în învălmășeala și în mijlocul vieții orășenești stricate

să rămâneți curați sufletește și trupește și tari în credința și învățătura Domnului nostru Isus Hristos primită dela părinții voștri, adăpându-vă sufletul mereu la izvorul nesecat al dăruirilor ce se revărsă prin Biserica lui sfântă. De câte ori veți avea lipsă de preot și sufletul vostru va înseta, nu uitați a vă îndrepta către preotul vostru din apropiere, ca să nu duceți lipsă sufletească intru nimic. — Indreptați-vă la: Parohia română unită (gr.-cat.) București III. strada Polonă Nr. 48, unde slujește paroh-protopopul George Dănilă și cu un alt iscusit preot, aceștia vă poartă grija sufletească celor depărtați. Și ca să vedeți, că nu vă dăm uitării și purtăm de grija sufletului vostru, luați de știre, că în urma poruncii primite dela Excelența Sa Înalt Preasfințitul nostru episcop Dr. Valeriu Traian Frențiu de Oradea precum și dela Excelența Sa mitropolitul Dr. Vasile Suciu mitropolitul din Blaj — am făcut tablou despre toți credincioșii noștri aflați în vechiul Regat, arătând care unde se află și aceasta conscriere o-am trimis la Preaonoratul protopop și parohul nostru din București, adresa de care am amintit mai sus în aceasta scrisoare. Aici se poartă evidența voastră. Aceasta s'a făcut să luați la cunoștință și în orice caz sunteți îndatorați sufletește și voi a încunoștința numita parohie, de câteori aveți lipsă; botez, feșanie, cununie, înmormântare etc. dar și până atunci trimiteți-vă și voi acolo adresa și locuința corectă. Aici vă îndreptați fiii mei sufletești și veți fi mângâiați în lipsurile voastre. Vedeti dar, scumpii mei, că nu sunteți dați uitării, nici de biserica satului vostru, dar nici în locul unde stați. Aceasta veste și știre v'aduc prin prezenta mea scrisoare părintească. Atât numai se recere dela voi, dar și aștept să faceți: Să cercetați cu deadinsul Biserica noastră și parohia gr.-cat. română aflătoare în strada ce v'am pomenit, cerând dela preoții noștri de acolo orice lămuriri și îndrumări privitor la viața sufletească. Făcând așa, nu veți slăbi în credința voastră și veți rămâne credincioși ca și păriații voștri.

Praiubiții mei, De închiere doresc dela Dumnezeu, ca scrisoarea mea să vă gâsiască în deplină pace și sănătate, precarezând, că celea ce vă scriu le veți păzi și urma; primindu-le cu bucurie sufletească, căci sunt trimise de către părintele vostru sufletește de acasă. — După citirea acestei părintești scrisori, răspundeți-mi de primirea și de traiul vostru, iar ca mângâiere și răsplătă derăspunsul trimis, vă voi împărtăși cu cărți bune și ziare creștinești cum e: „Unirea Poporului“, din cari veți scoate unele povești, bogată învățatură și hrană sufletească.

Darul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi. Amin.

Părintele vostru sufletește de acasă,
Florian Găvrilașu (ss).
paroh-protopop

Peatra destinului. Puțini sunt oamenii care au fericirea să umble prin pământul sfânt, pe unde a umblat Mântuitorul și ceilalți cerești însoțitori ai Lui. Dar dacă aceasta e o fericire pentru muritori, apoi în fața lui Dumnezeu nu are cu nimic mai multă trecere un rege care având bani și ne având ce face se duce în locurile sfinte. Ba mulți regi nu s'au mulțumit cu atât ci au adus în propria lor țară lucruri din Palestina. Astfel un rege al Englezilor a adus în țara lui platra pe care Iacob și-a așezat capul când a visat că se scoborau îngerii din cer la el. Această platră e așezată sub tronul regelui Angliei și se numește „Platra destinului“.

Pelerinajul dela sf. Mănăstire Prislop

La depărtare de vre-o patru Km. de comuna Silvașul de sus din jud. Hunedoara, într'un ținut frumos, în apropiere de îmbinarea alor două văi, acoperite cu fagi seculari, se înalță frumoasele clădiri ale Mănăstirii Prislop.

Trecutul atât de glorios al sf. Mănăstiri se pierde în vechimea zilelor apuse. Sperăm, că și de acum înainte își va învia înflorirea sa din trecut prin înălțarea ordului călugăresc curat răsritean, „Ordul sf. Vasile cel Mare“ al Părinților dela Bixad.

Pelerinajele ce se fac aici de două ori la an (primăvara în Dumineca după ziua sf. Ioan Evangelistul și toamna la ziua Crucii) sunt o adevărată reculegere sufletească pentru credincioșii din întreaga valea Hațegului.

În ziua de 14 Septembrie anul curent, sărbătoarea Înălțării sf. Crucii, sf. Mănăstire dela Prislop își relua din nou înălțarea de sărbătoare mare — praznic — a pelerinajului de toamnă, atât de numeros al credincioșilor. Cu toate că în spre ziua sărbătorii începuse a ploua, credincioși din toate părțile începuse a veni mângâiați în suflet, că Dumnezeu nu uită niciodată pe cei ce-L iubesc. Și în adevăr! în după amiaza aceleiași zile (13 Sept.) un timp frumos se făcu, adevărindu-se aceea zicală a francezilor că: „O zi cât de frumoasă e vremea dacă se vede un petec de cer senin, numai așa de mare ca să poți face un palii P. C. F. Maria, nu-i permis să disperăm de vreme bună“.

Ziua Înălțării sf. Crucii, adunase la sf. Mănăstire un număr însemnat de credincioși din valea Hațegului, dintre cari aproape toți s'au mărturisit și au primit sf. Cuminectură.

Impresionante au fost cele două procesiuni din comunele Livadia și Pui, cari sub conducerea dlor teologi Vladislav Emil teolog abs, și Nistor Alexandru teolog an III, au străbătut pe jos o distanță destul de mare, cântând prin satele prin cari au trecut cântece mariane.

Adânc mișcat am fost de credința care am văzut-o zăcând în poporul românesc. Mă nimerisem să sosesc noaptea din 13 Sept. spre 14 la sf. Mănăstire. Ajuns, numai decât m'am îndreptat spre sf. Biserică, să văd ce e în jur... M'am oprit la o oarecare depărtare de sf. zid.

În umbra zidului, îngenunchiate în partea dinspre altar; dinafara bisericii, — pe când toată lumea dormia obosiți de drum; când numai luna își urma calea sa pe cerul albastru presărat cu mii de stele, îmbrăcând cu razele argintii întreaga Mănăstire; și când numai părăul ce trecea prin apropiere mai elipocia șerpundu-și apa printre pietrele surii — femei în jurul zidului își rostiau rugăciunile în genunchi. Pătruns am fost, când în treacă auzii cuvintele rostite de una cu voce stinsă:

— „Doamne, iartă pe toată lumea, iartă-mă și pe mine!“

Ce rugăciune, ce înțelegere mai adâncă îți trebuie!? Aceste câteva cuvinte cuprindeau totul și era o rugăciune pentru toți.

M'am pătruns cuvintele și credința femeii și atunci am zis către colegul ce mă însoția: „Este credință în popor, căci mulți zic că poporul n'are credință“. E credință, dar e acoperită cu spuză, ca și jarul, care se acopere de-asupra

cu cenușă. Nu trebuie decât să suflăm cenușa de-asupra și să punem gâteje pe jar și focul va fi făcut. Nu trebuie ca buni creștini decât să pătrundem în sufletul nostru, să alungăm cenușa — urmele păcatului — prin o mărturisire bună și făcută cu umilința servului, care își cunoaște greșala, căci atunci va fi bine primită fiindcă „treția frântă nu vor zdrobi și inul ce fumează nu-l va stinge“ (Is 42, 3) Domnul, și astfel, înălțându-se de iubirea lui Hristos să alergăm la Dânsul și vom avea și noi sfinți, sfinți pe cari să-i cinstească o lume întreagă. „Căci aceasta este iubirea lui Dumnezeu, ca să păzim poruncile lui; și poruncile lui grele nu sunt“ (I Io. 5, 3).

Să păzim poruncile și să trăim după ele, căci după cum spune sf. Petru Damian: „Ce-ți poate folosi a crede ca un catolic și a trăi ca un păgân“.

Și a fost ocazie de reînnoire sufletească la această sărbătoare a Înălțării sf. Crucii, căci Omor. preoți mărturisitori, vre-o șapte la număr, de-abia răzbiau cu mărturisirea, în timp ce alți părinți celebrau sf. Liturghie de dimineață.

Biserica nu tocmăi mare în interior devenise neîncăpătoare pentru primirea numeroșilor credincioși, astfel, că a doua sf. Liturghie se servise sus în pridvorul casei de lângă sf. Mănăstire, putând să asculte toți credincioșii sf. Liturghie, la care s'au împărtășit cei mai mulți.

De toată frumusețea fusese predica dela această sf. Liturghie a Păr. călugăr Augustin Pop dela Bixad, care se afla de față, cu toate că fusese cu câteva zile mai înainte în muncă apostolică, ținând exercițiile spirituale ale preoților din Arhidieceză la Blaj.

Cuvintele adânci și pătrunzătoare ale Păr. Augustin P. din predica despre păcat, urmările și pedeapsa lui, au stors lacrimi din ochii credincioșilor. Plâneau oameni bătrâni ca niște copii; plâneau femei cu adevărate lacrimi de pocăință.

La ora 2½ d. a. slujba dumnezească a luat sfârșit prin miruirea credincioșilor.

Procesiunea ce a urmat în jurul sf. Mănăstiri a celor două sate Livadia și Pui, la reîntoarcere, a fost de toată frumusețea, cântând ambele coruri din comunele respective „Te ador Isuse“ și despărțindu-se cu adevărat așa cum i-a fost dorința Păr. călugăr. Aug. Pop, refăcuți sufletește.

Să avem îndrăzneală mai multă numai, și credință în ajutorul lui Dumnezeu, căci după cum spune sf. Ioan: „Tot cel născut din Dumnezeu biruiește lumea; și aceasta este biruința, care a biruit lumea, credința noastră“ (I Ioan 5, 4).

E. B.

Porniri frumoase la Voșlăbeni

În comuna Voșlăbeni, comună fruntașă și curat românească din mijlocul secuii, pocăiții și alte secte conduse de profeți mincinoși, n'au prins rădăcini, pentru că poporul și-a păstrat cu tărie vrednică de laudă credința dreaptă catolică, chiar și atunci când a fost lipsit de pastorul sufletește: preotul. Totuși și aici e lipsă de viață spirituală mai mare.

De aceea dl teolog Petru Suciu, student an III. la facultatea de teologie din Blaj, de loc din comuna amintită, în afară de predicile pe cari le rostește aproape în fiecare Duminică și sărbătoare da pe amvonul bisericii locale, având consimțământul harnicului preot Mihail Marieșan, în cele nouă seri de dinaintea sărbătorii Nașterii sf. Marii a recitat în biserică rugăciuni în onoarea Mamei lui Dumnezeu și în onoarea marei sfinte Terezia de

pruncul Isus. Rugăciunea aceasta de nouă zile, numită și moventă, e făcută deseori de catolicii din alte țări.

S'au rostit rugăciuni pentru încetarea crizei morale și materiale pentru întoarcerea sufletelor la Dumnezeu, pentru mai marii noștri, pentru liniștea și bunăstarea familiei și pentru lățirea credinței printre neamurile păgâne.

În afară de aceea în fiecare seară din cele nouă zile teolog Suciu a ținut vorbiri poporului, explicându-le, care e rostul credinței și despre cele mai de lipsă adevăruri veșnice pe cari trebuie să le știe tot creștinul pentru ca să-și mântuiască sufletul: despre darul lui Dumnezeu, despre rugăciune, despre iad, raiu și purgator, despre moarte, despre păcat, taina spovedaniei și a cuminării, despre nesiguranța ceasului morții și despre datorința de a fi totdeauna împăcți cu Dumnezeu.

După rugăciunile de seară și examinarea conștiinței, a mai citit părți alese din Scriptură și din frumoasa carte „Pregătirea la moarte”, pe care teologii din Blaj acum de curând au tipărit-o a doua oară.

Cu toate că credincioșii cari au luat parte în număr mare, au stat în casa Domnului câte 2—3 ceasuri, au simțit multă ușurare sufletească. Rezultatul cât se poate de mulțumitor.

Acuma, în Dumineci și sărbătorile teolog, la vecernie, citește și explică poporului părți din sf. Scriptură, iar pentru ca oamenii să-și poată cumpăra această carte, în care se cuprinde cuvântul lui Dumnezeu, a pus bazele unei „asociații pentru cumpărarea Bibliei”. Cei înscriși plătesc o mică taxă lunară. Când se va împlini prețul, le va aduce dela Blaj Noul Testament.

Novena încheiată prin citirea Paraclisului în ziua de sf. Marie, când ne-a arătat ce încredere mare trebuie să avem în Preacurata Fecioară Maria, precum și celelalte exortate, au fost pentru credincioșii ceeace sunt pieurii de rouă pentru o floare ofilită de arșița soarelui de vară!

Tepeș Gh. inv.

Ce e cu mutarea capitalei județului, la Blaj

Se știe și pe „Valea Secașului” că, e pe cale să se mute Capitala (reședința) Județului Târnava-Mică dela Dieșanmărtin la Blaj, și cum noi cei de pe această vale suntem tocmai la marginea de apus a județului, cu rea legătură și comunicație cu Dieș, am primit această veste cu mai mare bucurie decât însăși Blăjenii.

În primul rând, ca de pe Secaș să mergi la Dieș trebuie să-ți rupi două zile de lucru, una cu dusul și una cu întorsul, mai ales că e așa de rea legătura trenurilor.

În ultimul timp „Unirea Poporului” vestește că, mai că nu se mai mută capitala la Blaj și cu această veste murmurul iarăși a început pe Valea Secașului și să vedeți de ce.

Această Vale a „Secașului”, în care locuiesc numai români, și încă mai curați ca ori unde în acest județ a fost deslăpădit, eu înțeleg plasa Blajului, dela Județul Alba în 1 Ianuarie 1926 și a fost lipită de jud. Târnava-Mică, numai ca să se întărească elementul românesc în acest județ, unde românii erau în minoritate (mai puțini) față de Unguri și Sași.

Iar acum chiar această parte a județului se neglijează mai mult, în privința legăturii cu capitala, drumurile fiind părăsite cu totul. Ca să vă încredințați de aceasta, v'as dori să fiți pe Secaș, mai ales de azi înainte, când dau ploile și noroiul. Să aveți ceva treburi la Dieș sau Dumbrăveni. Ca să te aranjezi,

să pleci cu noaptea'n cap spre Blaj, dar să grăbești căci altfel scapi trenul de 6. La însoțire (seara la 10) dacă vrei să faci cunoștință cu șantierii, pleacăți, în celalalt caz stați la Blaj până dimineața, ca să se facă 2 zile.

În astfel de condiții cred că e natural ca cei de pe Secaș să se fi bucurat la prima veste, iar astăzi să murmure și să ceară:

1. Aducerea capitalei la Blaj (nu numai pe hârtie).

2. Sau ne vom duce noi iară la județul Alba, de unde am fost luați.

Ar fi bine să se audă de cei în drept și glasul „Secășenilor” *).

I. Pascu inv.

*) Spre mângăierea Secășenilor fie zis, nici odată n'a fost mai aproape mutarea capitalei județului la Blaj, ca acum. Să fim deci pe pace și să mulțumim celor ce s'au străduit pentru aceasta.

Cât ne iubesc Ungurii

Vecinii noștri de peste Tisa, Ungurii, cei cu mustățile răsucite și având cismele cu pînă, nu se astîmpără de loc. Nu ne mirăm: sunt supărați oamenii pe Români. Și ce spune omul la supărare și la beție, nu trebuie s'o iei de bani buni. Numai, dacă un străin îți stă în casă, mănă din ceeace crește pe pământul tău și îi rabzi multe de toate, apoi dela o vreme, după ce li umblă gura prea mult, te sature, îl mai iei cu binisorul și li spui să tacă. Să nute mai plictisească. Încerci să-i arăți, că nu e în toată firea, că ceeace spune e întunecat de patimă, de ură și de alte viciuri. Iar dacă nici așa nu o poți scoate la cale, îl iei binisor de mână, îl scoți până la poartă și după ce îi tragi una cu gurguiul opincii îi zici: du-te cu Dumnezeu. Cam aici am ajuns noi, Românii cu Ungurii, și mai ales cu Ungurii din Ardeal.

După ce au venit pe pământul ăsta Românesc, pământ binecuvântat de Dumnezeu și năpăstuit de oameni, cum zic, după ce ne-au năpădit ca hărăii și ne-au schingiuit o mie de ani, acum, după ce dreptatea s'a făcut și am ajuns stăpâni pe ce era al nostru, încă mai au față să mai strige, să-ne bajocorească chiar. Și încă aici în Ardeal.

Înainte de război, dacă un biet român cânta »Deșteaptă-te Române«, în temniță-i putrezeau oasele. Dacă nu-și făcea Românul până și cruce pe limba spinoasă ungurească, era vai de capul lui. Ne-au închis școli, biserici și ne țineau cât puteau departe de binefaceriile ce le dă știința și lumina cărții. Și toate numai ca să nu ne ridicăm, ca ei să ne poată stăpâni mai ușor.

Dar dreptatea nu pierie și Dumnezeu o dă

la care li-se cuvine. Și se vede, că ni-s'a cuvenit nouă.

Noi, acum când am avea de răsbunat atâtea nedreptăți, atâți martiri pe cari ei i-au ucis pentru că au spus adevărul sus și tare; noi i-am primit cu blândețe și pace. Nu le-am închis școlile, nu i-am silit să citească și sf. Evanghelie în altă limbă decât cea a lor, cum au făcut ei.

Ne-am legat doar rănile și am zis: să uităm. Și Dumnezeu să le ierte toate câte ni le-au făcut, că noi îi iertăm: numai de aici înainte să fie bine.

Dar ți-ai găsit-o. În loc să tacă și să se bucure, au început tot ei cu gura mare. Că zic ei: Ardealul e al nostru, că noi, adică Românii, suntem vinituri aici și că am ocupat Ardealul cu dreptul pumnului. Că ei, adică Ungurii, sunt cel mai cuminți și cel mai bun neam de pe fața pământului. (Astea însă să le spună altora că noi îi știm bine).

Și așa ne batjocoresc și sfidează mereu de zece ani încoace, și nimeni nu se găsește ca să le astupe gura odată.

Dar ce e și mai mult, acum s'au apucat să scrie despre Basarabia, zicând că nu e nici ea pământ românesc și că locuitorii ei nusunt Români, ci Ruși.

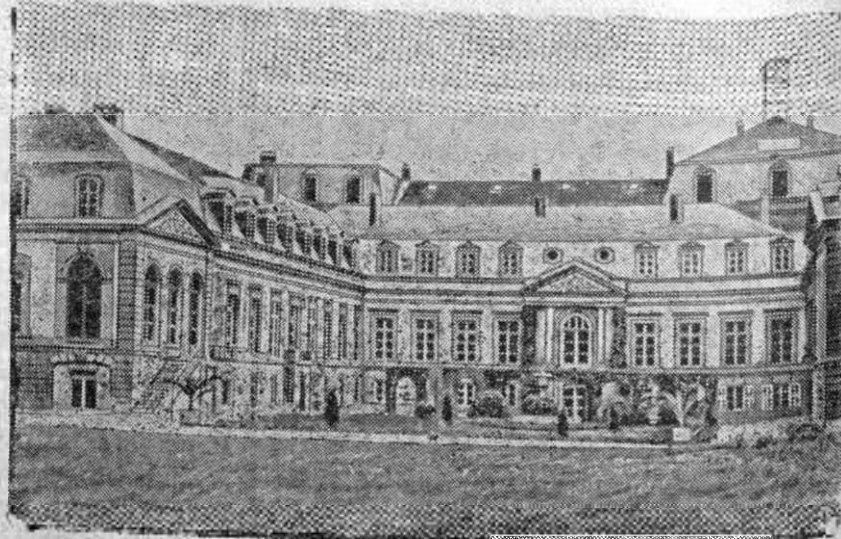
Dacă ar fi să ne punem mintea cu ei, ar trebui să fim tot de cap cu ei. Dar îi lăsam mai bine să vorbească până i-a dureau gura. Ei ne spânzurau pentru un cântec, iar noi îi lăsam să zică ce vreau. Dar pe când ei au dus la răpă o împărăție de o mie de ani — putredă ce e drept — noi într'o sută am clădit una mai puternică și mai temeinică.

Un nou vapor românesc. Marina comercială română a fost îmbogățită cu un nou vapor. El a fost cumpărat din Germania, dela Hamburg și s'a numit până acum „Emil Kirdorff”. Încă nu se știe ce nume i-se va da noului vapor când va fi adus în țară. Un lucru se știe că numai repararea lui costă milioane. Dar și venitul ce-l va aduce țării nu e mic. Numai pentru un singur drum din țară până în Palestina va aduce un câștig de 1.600.000 lei. Și apoi e mai bine să ne avem noi vapoarele noastre, ca să nu trebuiască să plătim cărașie altora ca să ne transporte bogățiile.

De pe ce se cunosc bancnotele false de 1000 Lei. În vremea din urmă s'au răspândit tot mai multe bancnote false de câte 1000 de Lei. Banca Națională a României face atenți pe cetățeni să fie băgători de seamă că bancnotele falsificate sunt din hârtie mult mai subțire decât cele bune. La cele falsificate, se poate apoi citi în partea dreaptă numărul de serie 0154.

Un vechiu castel

Castelul acesta frumos a fost zidit la anul 1548 în Bruxelles, capitala Belgiei și se numește castelul Egmont. Acest castel a fost, până la anul 1918, al principelui Ahrenberg, care l-a vândut orașului Bruxelles. — Fiind mare lipsă de întemeiere la Bruxelles a Băncii Internaționale, întemeiată de Liga Națiunilor, orașul Bruxelles la rândul său a predat acest castel de curând Băncii Internaționale.

STIRILE SĂPTĂMĂNII

O femeie ofițer de poliție. O doamnă din București, care până acum era slujbaşă la poliție, a fost numită ofițer de poliție. Este cea dintâi femeie ofițer de poliție la noi în țară.

Se scufundă vapoarele. De când s'a scufundat Titanicul, rar se mai pomeneste de câte un vapor scufundat, unde și unde. În săptămânile din urmă însă, par'că a dat ciuma între ele, se scufundă unele după altele. În golful Batnic (de lângă Suedia) într-o singură noapte s'au prăpădit, înghițite de valuri, trei vapoare. Din cauza furtunii puternice nimeni nu se putea apropia de vasele periclitare, așa că cei mai mulți oameni de pe ele s'au prăpădit. În golful Hudson (în America de Nord) s'a scufundat, fiind lovit de un munte de gheață, un vapor american. Iar în Marea Nordului s'a scufundat un submarin rus, care ridicându-se prea la suprafață s'a lovit de fundul unui vapor.

Ploaie de stele. În zilele trecute s'a slobozit asupra unui ținut din Rusia o adevărată ploaie de stele. Din cauza căderii sfărâmurilor de stele s'a iscat o furtună cu vânt și tunete puternice. O bucată de stea mai mare s'a scufundat în pământ.

Ce a primit Hindenburg de ziua lui. Nu-i de ajuns să fi înscris în lista unui partid politic și la alegeri să strigi cât poți: „trăiască“, sau să lovești cu bastonul în adversari, ca să fii bun cetățean. Trebuie mai întâi să cinstești și să iubești pe oamenii cei mari, pe conducătorii neamului. În privința asta Nemții sunt vrednici de toată lauda. Iată o pildă: În zilele astea, președintele Germaniei, Hindenburg și-a serbat ziua nașterii. Poporul din toate părțile țării i-a trimis scrisori și daruri. Astfel a primit 22 mii de scrisori și peste cinci sute de mii de daruri. Unii i-au trimis și prăjituri și alte bunătăți. Iar președintele le-a dăruit spitalelor și săracilor.

Trăiește cu glonțul în inimă. O domnișoară din Londra, s'a împușcat din nevăgare de seamă. Glonțul s'a oprit în inimă. Doctorii nu pot să îl scoată, de teamă să n'o omoare. A trecut de atunci o lună de zile și fata trăiește cu glonțul în inimă.

Foamete mare în Mancuria. Mancuria este țara pentru care s'au bătut și se vor mai bate încă Chinezii cu Japonezii. Asupra țării acestora s'au abătut în vara aceasta foarte multe ploi, cari au pricinuit mari revărsări de ape. Reversările de ape au făcut mari stricăciuni, așa că mai bine de un milion de oameni au rămas de n'au ce mânca. În fiecare zi mor de foame zeci de oameni. E teamă că va izbucni și holera.

Marșul asupra Berlinului. E rău la noi, dar e mai rău în alte țări. Noi cel puțin avem ce mânca, oricât a fi de rău, dar în alte părți ale lumii n'au nici atât. Noi suferim de multeori pentru că avem prea multe bucate, dar e mai rău în țările unde bucate nu sunt, dar e mai rău în țările unde bucate nu sunt, ci trebuie cumpărate și pe ce? Cam așa se petrec lucrurile în Germania. Acolo s'au adunat toate văduvele și orfanii de război, hotărându-se să pornească cu toți la Berlin (capitala

țării lor) și să ceară ajutorul pe care guvernul nu îl poate plăti. Se vede că le-a ajuns cuțitul la os. Dar nemții nu strigă în gura mare ca noi. Dacă n'au, fac și nu se fac de răs, arătându-se lumii că nu au ce mânca, numai când nu mai pot.

Cea mai curată țară. E greu să ști care neam e cel mai curat, și după ce să-l probezi. Evreii se spală toată ziua și pentru aceea sunt destul de murdari. Nemții nu se prea spală, dar sunt destul de curați. Atunci cum s'o iei? Care's cel mai curat oameni? Medicii au socotit că cea mai curată țară e aceea în care se folosește mai mult săpun. Și adunând tot săpunul pe care îl folosesc țările și apoi împărțindu-l pe capete, au găsit că Anglia e cea mai curată țară din lume. Fiecare englez folosește anual cam 9.600 kgr. Nemții folosesc câte 6.700 kgr. și Cehoslovacia câte 4.400 kgr. Dar noi, Români, cât folosim?

Oamenii mai mari de 2 metri. În America s'a constituit o societate a oamenilor mai mari de doi metri. Societatea vrea să intervină pe la toți cei care dau paturi cu chirle ca să facă paturile mai lungi de 2 metri, ca să le poată folosi și ei. Deasemenea au intervenit și la restaurante, ca să facă mesele și scaunele mai lungi în picioare, precum și la băi, să le facă lighiane mai mari și în sfârșit ca peste tot locul să fie mobile după măsura lor.

Crimă. Frații Matei și Gheorghe Ursache din comuna Fundătura (Moldova) trăiau în neînțelegere cu vecinul lor Timofte Zoda. Acesta locuia pe un pripor așezat astfel că, pe vremuri ploioase, trebuia să treacă cu carul peste pământul alor doi frați, dacă vrea să ducă ceva acasă. Mai zilele trecute, trecând peste pământul fraților Ursache, aceștia au tăbărit asupra lui, lovindu-l cu sapele în cap. Omul a murit, iar ucigașii au fost duși la pușcărie. Copiii le-au rămas pe drumuri și pământul pustiu. Și toate astea pentru ce? Pentru o urmă de pământ călcată de un vecin.

Prăjituri din fluturi. Puțini vor fi acei cari știu că în Australia se mănăcă fluturi. Și încă în cele mai bune mâncări, în prăjituri. Dar se vor întreba oamenii: cine e nebunul care să prindă atâția fluturi. Trebuie să se știe însă că pe acolo sunt mai mulți fluturi decât pe la noi. Și apoi nu se prind cu pălăria. Se face fum de lemne ude, care înăbușă fluturii și face să cadă jos. Ii strâng apoi și, după ce le rup aripile, îi frământă și-i coc. Și se spune că's buni de minune. Dar, dacă noi ne mirăm de asta, de ce nu s'ar mira și cei de acolo de noi, cari mâncăm broaște.

Autobuz sfărâmat de tren. Lângă Brașov s'a întâmplat o grozăvie nenorocire. Un autobuz plin cu lucrători de fabrică a fost lovit de tren și sfărâmat. Trei au fost omorâți, iar ceilalți au fost răniți de moarte. Autobuzul și muncitorii erau din Sighișoara; ei lucrau la fabrica de zahăr din Brașov. Vinovat de această nenorocire a fost aflat cantonierul dela calea ferată, care n'a lăsat bariera când trebuia. El în loc să vegheze când trecea trenul, dormea.

Vom avea toamnă lungă? Institutul meteorologic (care se ocupă cu mersul vremii) prevestește toamnă lungă. Învățații dela această instituție spun că vremea ploioasă a trecut și că de aici înainte vom avea parte de o vreme frumoasă, cu un cuvânt de o toamnă lungă. Învățul Jilvert din Franța spune și mai mult, și anume că în Noemvrie vom avea parte de o căldură chiar mare și neobișnuită pe aceea vreme.

O fundațiune în dieceza Maramureșului. Dl Ionel Cionca, contabil la Banca Națională, Agenția Târgu-Mureș și fiul păr. Demetriu Cionca din Bărsăul de jos, dieceza Maramureșului, a făcut o fundațiune pentru premierea tinerilor teologi din aceea dieceză, cari se vor dovedi cei mai buni vorbitori (predicatori) ori vor dovedi râvnă deosebită la cooperare, cultura pomilor, cultura viermilor de mătăsă, a vișei de vie ori a altor îndeletniciri țărănești. Fundațiunea este deocamdată de 30 mii Lei și se va mai înmulți.

Cu automobilul în jurul lumii. Mai demult plecau să colinde lumea doar oamenii lui Dumnezeu și cei care duceau cuvântul binelui. Azi pleacă cei care n'au ce face sau cei care au bani prea mulți și nu știu cum să-i cheltuiască. Unul din aceștia e și milionarul suedez Kristinehamm care acum a sosit la Constanța. El a înconjurat toată Europa și acum o ia spre Turcia. Millionarul e în vrâstă de 61 de ani și e însoțit de nevasta lui. Se vede că se potrivesc bine.

Prinderea unor pirați. La Braila (port la Dunăre) s'a băgat de seamă că bărcile care îndrăznesc să se ducă singure printr-o anumită parte a Dunării, nu se mai întorc. Par'că le-ar fi înghițit pământul. Dunărea pe acolo e foarte lată, malurile sunt pline de trestie și de tot felul de plante, unde se pot ascunde făcătorii de rele. Jandarmii văzând că nu e lucru curat, s'au pus la pândă și au prins o bandă de 20 de pirați, (hoji care lucră pe apă) cu 11 bărci. Pirații jefuiau, omorau și la urmă împărțeau câștigul. Acum o să împartă pușcăria!

Femele cinstite din America. În America de miază-zi, nevestele cinstite nu pot ieși din casă, decât însoțite de bărbat. O fată, când se mărită, își cumpără și o perină, pe care ani de-arândul stă rezemată cu coatele, la fereastră.

Minunății din Bolșevicia. torii orașului sovietic Pensa au dat o circulară, în care se spune că toate fetele vergure, trecute de 20 ani, își pierd dreptul de vot. Iată cum argumentează acești bolșevici: „O femeie, trecută de 20 ani și încă vergură, este călugăriță, călugărițele însă n'au drept de vot în Rusia sovietică“. Așadar în trebuie să se mărite până la vârsta de 20 ani, iară cari nu s'au putut mărita, trebuie să se strice, altfel nu au drept de vot. Asta se numește libertate bolșevică!

Mustul care flierbe omoară. Nu peste mult începe culesul viilor. Din mustul care flierbe ies niște gazuri foarte otrăvitoare, care-l pot omorî pe om în vreme foarte scurtă. Gazetele austriece aduc vestea unei astfel de întâmplări. Un țaran de 22 ani din comuna Gross-Schweinbarth din Austria a voit să scoată must dintr-o bute mare din pivnița sa. S'a urcat deci pe bute ca să scoată must, dar a căzut în nesimțire. Tatăl său și o calfă de hornar, auzind căderea, au alergat în ajutorul lui, dar și ei au căzut la pământ. Cu mare greu i-au scos pe toți trei din pivniță, au chemat doctorul ca să le dea primul ajutor, dară numai pe unul l-a putut scăpa, ceilalți doi au murit.

Foc pe vapor. E greu să-te gândești că un vapor care se află veșnic pe apă s'ar putea aprinde și să ardă. Și cu toate astea se întâmplă. Și e mult mai greu să stingi un vapor aprins decât casele dintr-o jumătate de sat. Când vaporul aprins e în port, îl înconjoară îndată alte vapoare și-l stropesc din

greu. Dar nu prea mult fiindcă vaporul aprins, dacă se prea umple cu apă, se poate scufunda, ori să facă explozie. Dacă e în largul mării, vaporul care se aprinde e pierdut. Și oamenii de pe el trebuie să aleagă sau să moară în flăcări, sau să sară în apă. Ceeace tot la moarte duce. Acum s'a aprins la Hamburg (un port în Germania) un mare vapor. Și numai așa a putut fi stins că l-au prins cu mașini anume făcute de un capăt și l-au vârit în apă. Apoi de celalalt și astfel numai au putut stinge focul

Mareșalul Hindenburg de 85 ani. Președintele republicii germane, mareșalul von Hindenburg a împlinit în ziua de 2 Octombrie vârsta frumoasă de 85 ani. Și-a exprimat dorința ca ziua aceea să o petreacă în deplină retragere, neconturbat de nime. Și așa a și făcut.

Ungurii spânzură într'una. Tribunalul din Budapesta a osândit joi în 29 Septembrie la moarte pe zidarul Eder Iosif, care a omorât o cărciumăreasă. După două ore dela aducerea sentinței, Eder a fost spânzurat. Interesant e că 72 martori au fost ascultați, cari toți au mărturisit împotriva lui Eder, el însă totuși n'a voit să-și recunoască crima. De abia cu un sfert de oră înainte de a fi spânzurat, Iosif Eder a mărturisit avocatului său că este vinovat. Avocatul a adus aceasta și la cunoștința judecătorilor cari au trebuit să fie de față la spânzurare. Eder a iscălit apoi procesul verbal prin care recunoaște crima și a declarat că-i pare rău din inimă de fapta sa. În drum spre spânzurătoare Eder a rostit rugăciuni cu glas tare și în clipita când călăul i-a pus ștreangul de gât, a strigat: „Doamne, ai milă de mine!”

Cel mai mic șoareci de pe lume. Se găsesc în Africa de Sud. Ei sunt atât de mici încât încap pe gaura unei chei. I-a găsit un căpitan de vapor englez care l-a băgat pe toți șase într'o cutie de chibrituri și i-a adus în țară la el. Astăzi cel șase șoareci se află adăpostiți în grădina zoologică din Anglia.

† **Nicolau P. Rațiu de Nagylak**, paroh-protopop onorar, și-a dat nobilul său suflet după o boală scurtă și grea în mâinile Creatorului Sâmbătă în 1 Octombrie la orele 8 seara, în etate de 76 ani, în al 50-lea an al preoției și al 46 al văduviei. Prohodul s'a făcut Marți în 4 Octombrie la orele 3 p. m. în biserica gr. cat. din Turda Veche și apoi rămășițele pământești s'au așezat, spre vecinică odihnă, în mormântul familiar. În veci pomenirea lui!

† **Arcadie Marius Ienășel**, elev în clasa a cincia a liceului din Blaj, unicul fiu al dlui consilier comunal Arcadie Ienășel din Blaj și nepotul păr. ortodox Emanoil Sabo, a adormit în Domnul, după scurte dar foarte grele suferințe, în clinica din Cluj, Duminică în 9 Octombrie, în vârstă de abia 15 ani. În mormântarea i-s'a făcut Marți, dela casa părințească, cu mare jale, petrecându-l la groapă toți elevii liceului, sub conducerea dlor profesori. La groapă a vorbit conșcolarul Grama Vasile, luându-și, foarte duios, rămas bun dela el. În veci pomenirea lui și mângăiere tatălui și surorii îndurerate!

Caut cameră mobilată

pentru 1 Noemvrie. Adresați
profesor VIȘA Liceul

108 1-1

Curs de altoit

La Regimentul 31 artilerie din Cluj, s'a început un curs de altoit. Acest curs este făcut spre a-l învăța pe soldați meșteșugul altoitului pomilor. În felul acesta, soldații când se vor întoarce acasă, vor duce în satul lor cunoștința atât de foloșitoare a altoitului pomilor.

Imbunătățirea mustului

Mustul se poate îmbunătăți prin gips. Gipsul ajută la fier și la limpezirea vinului, căruia îi dă o culoare strălucitoare, mai ales celui negru. Gipsul este bun mai ales pentru strugurii din vile joase și umede și când strugurii sunt stricați și mușcați. Gipsul trebuie fărâmițat și presărat peste struguri. La 100 kgr. struguri se pun 100 grame gips.

Răsul

Unul dintre cele mai bune leacuri pentru plămâni este răsul. Prin răș, omul își întărește căile ce duc aerul la plămâni. Omul vesel și care râde mult e mai sănătos, ca și cel ce este veșnic posomorât. Celce vrea să fie sănătos și tinăr la trup și la suflet, să caute prilej de răș. Răsul este trebuincios pentru om întocmai ca și mâncarea.

Cum se prinde o găină

E foarte greu să prinzi o găină. De celea mai multe ori se face mare vâlvă în ogradă: găinile fug, zboară peste gard și adeseori se prinde alta în locul aceleia de care am avut nevoie. Pentruca să se înlăture aceasta greutate, s'a născocit o prințătoare de găini. Anume, la capătul unui băț lung se leagă o bucată de sârmă groasă, lungă de o jumătate de metru și îndoită la vârf. Vârful îndoit al sârmei se învâluie în pene. Cu acest băț oricine se poate apropia de găini și le poate prinde ușor acățându-le sârma îndoită de picior.

Cum se pot păstra iarna pătlăgelele roșii

Se aleg pătlăgelele celea mai frumoase, coapte și tari, se spală cu apă rece, apoi se svântă bine. Pe urmă se pun în borcane de sticlă și se toarnă peste ele zeamă de pătlăgele tot roșii, fierți și date prin sită. În fiecare borcan se pune și câte o linguriță de sare. Borcanul se leagă la gură, și se fierbe în aburi vreme de 10 minute. În felul acesta pătlăgelele se pot păstra bine toată iarna.

Cum se scoate o țandură intrată sub unghie

Când a intrat vre-o țandură sub unghie, numai decât trebuie scoasă, să nu se facă copuri foarte dureroase. Mai ușor se poate scoate în chipul următor: se ia un chibrit și se înmoale cu un capăt în potașă caustică, ce se cumpără din farmacie. Cu acest chibrit se atinge deasupra unghiei, unde se zărește punctul negru al țandărei. Apoi cu un cuțitaș se rade unghia și iar se unge cu potașă caustică și din nou se rade. Și tot așa până ce toată unghia deasupra țandărei a fost rasă și țandăra se poate scoate fără nici o greutate.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Se caută

unul sau chiar doi încasatori

pentru „Unirea Poporului”, care să meargă din sat în sat și să încaseze restanțele dela abonați. Respectivul trebuie să fie recomandat de preotul, să aibă avere cu care să garanteze, și să fie om cinstit și de încredere. Drept plată va avea anumite procente din ceea ce a încasat.

— **Capitlu Metropolitan gr.-cat Blaj** —

Nr. 136—1932

Licitație!

În ziua de 24 Octombrie 1932, orele 11, se va ținea o nouă licitație orală, în localul Administrației Centrale Capitulare din Blaj pentru vinderea casei No. 5 din Strada Metropolei, care casă a fost a văduvei protopopese „Ana Crișan”, decedată în Blaj la 3 Iunie 1931.

Garanția pentru a putea lua parte la licitație se fixează la 5.000 Lei în numerar.

Asupra ofertelor de licitație decide Venerabilul Capitlu Mitropolitan.

Informațiuni în cauză se pot lua la Administrația Centrală Capitulară în zilele de lucru între orele 11—12.

Blaj, din ședința capitulară ținută în 8 Octombrie 1932.

(107) 1-2

Iacob Popa s. p.
canonic prepozit

Concurs

Se publică concurs cu data de 31 Octombrie 1932, pentru ocuparea postului de cantor la biserica gr.-cat. din Frunzeni, j. Mureș.

Concurenții trebuie să-și înainteze cererile până la data de mai sus oficiul parohial provăzute cu următoarele acte:

1. Extras de botez.
2. Certificat de bună purtare.
3. Diplomă de cantor, fără de care nici o cerere nu se va lua în considerare.

Concurenții au să se prezinte în o Duminică ori sărbătoare la biserică.

Remunerația cantorului constă, din folosul alor 6 jug. pământ și 1/3 din venitele stolare îndatinate.

Cel ales este obligat a propune cantul bisericesc copiilor de școală și a forma cor. Frunzeni, la 1 Octombrie 1932.

VIRGIL BRĂTFĂLEAN
paroh

(105) 1-2

Aviz

Un pian bun pentru începători este de vândut ori de închiriat.

Str. Samoilă Vulcan Nr. 6

106 (1-2)

Comandați cartea de rugăciuni

Lăudați pe Domnul

dela Of. parohial român unit din Arded, j. Satu-mare. Cuprins bogat 236 pagini, format mic.

Prețul în legătură de pânză 30 Lei, legăt. de piele 60 Lei.

(103) 3-6